

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน เป็นการวิจัยในชั้นเรียนแบบครูมีส่วนร่วม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมนันทนาการในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่มีต่อพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน โดยได้ทำการศึกษาจากประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพรณี อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 22 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยการสังเกต และประเมินพัฒนาการของเด็กทั้ง 22 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 22 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกการสังเกตพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียนด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ - สังคม และด้านสติปัญญา

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน พบว่าในระยะที่ 1 – 2 มีการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการอยู่ในระดับที่สูง ต่อมาในระยะที่ 3 – 4 การเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการจะอยู่ในลักษณะคงที่ อันเป็นผลมาจากการที่เด็กได้เจริญงอกงามทั้งความรู้ ความคิด และจิตใจ เกิดความรู้ซึ่งจะค่อย ๆ เจริญพัฒนาไปตามธรรมชาติ จนกระทั่งเกิดความคิดสะสมมากขึ้น และเรียนรู้ค้นพบด้วยตนเอง โดยมีพัฒนาการที่ก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย พบว่า เด็กพัฒนาทักษะทางด้านร่างกายได้ดี ทั้งกล้ามเนื้อใหญ่ และกล้ามเนื้อเล็ก ทำให้ร่างกายเกิดความแข็งแรง เคลื่อนไหวได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว แสดงถึงความมีสมรรถภาพในการเคลื่อนไหว การทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อ และประสาทสัมผัส

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์จิตใจ - สังคม พบว่า เด็กได้แสดงออกโดยอิสระ เด็กได้พัฒนาการคิด และสร้างสรรค์ ได้รับการตอบสนองทางอารมณ์ ความต้องการอย่างเต็มที่ เกิดความมั่นคง อบอุ่น ปลอดภัย ส่งผลให้เด็กได้พัฒนาตนเองออกมาทั้งความรู้ ความคิด และจิตใจ รวมถึงการเรียนรู้ที่จะเป็นสมาชิกที่ดี มีความสามารถในการมีส่วนร่วมของกิจกรรม เกิดการปรับตัวที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งจะตัดสินใจ ฝึกการใช้ทักษะเกี่ยวกับการช่วยเหลือตนเอง ผู้อื่น มีลักษณะนิสัยที่ดีงาม และเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองได้ดี

3. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา พบว่า เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านภาษา การฟัง การพูด ฝึกความกล้าแสดงออก การใช้ภาษาสื่อความหมาย อีกทั้งช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านคณิตศาสตร์ รู้จักทักษะการสังเกต การเปรียบเทียบ การเล่นสนุกกับตัวเลข รวมถึงช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาด้านความคิดรวบยอด ได้ทดลองลงมือปฏิบัติจริง สัมผัสกับสิ่งแวดล้อม คิดอย่างเป็นขั้นตอน มีเหตุมีผลอยู่ในขั้นดี

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่าระยะที่ 1 – 2 มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการสูง เนื่องจากเด็กได้รับการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เด็กได้พัฒนาตนเอง ฝึกฝนพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เด็กจึงเกิดความสุขที่ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และในระยะที่ 3 – 4 การเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการจะอยู่ในลักษณะคงที่ อันเป็นผลจากเด็กได้เกิดการเรียนรู้ การเล่น การได้สัมผัสกับประสบการณ์สิ่งต่าง ๆ จะช่วยรับรู้เรื่องราวความเป็นจริงต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของเด็ก คือได้ใช้การเล่น การทำกิจกรรมเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นพัฒนาการ ซึ่งถือได้ว่าเด็กทุกคนมีความสามารถเมื่อได้รับการสนับสนุน การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ เด็กในวัยนี้จะถ่ายทอดความหมาย ความเข้าใจ และความรู้สึกรวมถึงต่อสิ่งต่าง ๆ หรือสถานการณ์ต่างออกมาเป็น การกระทำ เพื่อให้ตนเองเรียนรู้ และให้ผู้อื่นรับรู้ และยอมรับในความสามารถของตน

สอดคล้องในทางทฤษฎีพฤติกรรม และสิ่งแวดล้อมที่ว่าประสบการณ์เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อความพร้อม และความสามารถของเด็กที่จะค่อย ๆ ถ่ายทอดเข้าสู่ตัวเด็กที่ละเอียดละน้อยจนเกิดเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ในส่วนของกิจกรรมจะเป็นในรูปแบบบูรณาการผ่านการเล่นที่หลากหลาย เป็นการให้ประสบการณ์ตรงที่让孩子ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ สอดคล้องไปกับสภาพแวดล้อม เกิดบรรยากาศความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในขณะที่เด็กเล่นด้วยกัน เด็กจะเรียนรู้การแบ่งปัน การเล่นด้วยกันกับเพื่อน และเรียนรู้การเข้าสังคม ที่สำคัญเด็กเกิดความงอกงามทั้งด้านความรู้ ความคิด และจิตใจ เกิดความพร้อมในพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ส่งผลให้นำไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทำนองเดียวกันกับการศึกษาของ สรวงพร กุศลสิงห์ (2545, หน้า 46-44) พบว่าการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กวัยก่อนเข้าเรียนมีความหมายสำหรับเด็กมาก เพราะหมายถึงการพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ - สังคม ประสบการณ์แต่ละอย่างที่เราจัดต้องมีการจัดบันทึกให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของเด็ก ซึ่งประสบการณ์ที่ครูรู้จักต้องส่งเสริมพัฒนาการตามวัยครบทุกด้านโดยปูพื้นฐาน หรือพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้

กิจกรรมนันทนาการ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเคลื่อนไหวจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมเล่นตามมุม ต่างเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ และเป็นประสบการณ์ให้เด็กเรียนรู้ โดยมีจุดมุ่งหมาย (1) เพื่อสื่อความหมาย (2) ส่งเสริมการตัดสินใจ (3) รู้จักปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ (4) รักความยุติธรรมถูกต้อง (5) ส่งเสริมด้านความคิดสร้างสรรค์ (6) ฝึกความจำ ความคิดรวบยอด (7) รู้จักการปรับตัว (8) กล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าเขียน ตลอดจนฝึกการใช้กล้ามเนื้อ และ (9) ส่งเสริมให้เป็นคนดีมีน้ำใจ

ปัจจุบันได้มีทิศระคติใหม่ทางการศึกษา เกี่ยวกับการจัดระบบการศึกษาแนวใหม่สำหรับเด็กเล็กต่อวิธีที่จะช่วยส่งเสริมภูมิคุ้มกันให้พวกเขาเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุขในการดำรงชีวิตอยู่ ขณะเดียวกันผู้ใหญ่มีหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วย หรือ ผู้จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับเด็ก และที่สำคัญต้องไม่เข้าไปแทรกแซงพัฒนาการของเด็ก โดยเด็ดขาด ซึ่งแนวทางการศึกษายุคใหม่นี้เชื่อว่า “มนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีระดับสติปัญญาเป็นเลิศสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาได้ด้วยตนเอง จากสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และเด็กสามารถพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในทุก ๆ คนออกมาได้อย่างเต็มที่และสมบูรณ์แบบ”

สอดคล้องกับแนวการปฏิรูปการศึกษาของ นวลจิตต์ เชาวศิริพงศ์ (2545, หน้า 5-9) ได้กล่าวถึงการปฏิรูปการศึกษาว่า หัวใจของการปฏิรูปการศึกษา คือการปฏิรูปการเรียนรู้ และหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือการปฏิรูปจากการยึดวิชาเป็นตัวตั้งมาเป็นยึดผู้เรียนเป็นตัวหลัก หรือที่เรียกว่า ผู้เรียนเป็นสำคัญ สิ่งที่ต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษาไทย คือแนวคิด และการปฏิบัติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยตรงรวมถึงผู้เรียนที่จะต้องรับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะเป็นผู้เรียนรู้ ผู้ปกครอง หรือประชาชนทั่วไปจะต้องรับรู้ และยอมรับในรูปแบบ หรือวิธีดำเนินการที่บุตรหลานของตนจะได้รับในลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิม หลักการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และสามารถพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ

กระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียน ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับตนเอง และในเรื่อง ความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ตลอดจนทักษะด้านคณิตศาสตร์ ภาษา สิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลป วัฒนธรรม กีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระ และ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สถานศึกษาถือว่ามีความสำคัญในการที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ โดย ที่สถานศึกษาต้องจัดครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาปฏิบัติงาน กล่าวคือ ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ ในการจัดสรรครูที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมเข้าสอน เช่นเดียวกันกับแนวนโยบายของ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539, หน้า 110) กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอนให้ความสำคัญ เป็นอันดับแรก เพราะการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู และการจัดประสบการณ์ ครูผู้สอนจึงต้องมีการเรียนรู้อะไรหรือฝึกอบรมด้านนี้โดยตรง ตลอดจนมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาการของเด็ก คือ รักเด็ก ยิ้มแย้มแจ่มใส อารมณ์ดี ใจเย็น บุคลิกภาพดี รวมถึงสถานศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก คือ จัดห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม น่าอยู่ และปลอดภัย มีโต๊ะ เก้าอี้ที่เหมาะสมกับเด็ก และเพียงพอกับจำนวนของเด็ก สถานศึกษาต้องจัดประสบการณ์ตรงได้สนองต่อความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ตามความต้องการ ความสนใจ และความสามารถตามระดับพัฒนาการของเด็ก มีการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอ เป็นปัจจุบันมีการวางแผน ประเมินผล มีการ จัดทำทะเบียนพฤติกรรม บันทึกพัฒนาการของเด็ก และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็ก รวมถึงการ บริการส่งเสริมสุขภาพอนามัย จัดสรรความปลอดภัย และโภชนาการอย่างเพียงพอ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ จักรสมศักดิ์ (2541, หน้า 52) ได้ศึกษาพบว่า ควรจัดครู ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการสอนชั้นก่อนประถมศึกษา อีกทั้งจัดสภาพแวดล้อมทั้งในและนอก ห้องเรียนให้ดี ครูควรเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กตามแผน และแนวการจัดประสบการณ์ ควรที่จะ ส่งเสริมสุขภาพอนามัย ความปลอดภัย และโภชนาการให้แก่เด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน กับผู้ปกครองถือได้ว่าเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียน การให้ความรู้ ความเข้าใจ ข้อมูล ข่าวสารในแผนการจัดประสบการณ์ ตลอดจนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือกิจกรรม ด้านต่าง ๆ มีการประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกัน

จากการศึกษาของ จันรอล เงินคำ (2543, หน้า 45-46) พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ด้านการจัดกิจกรรม และประสบการณ์ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมโดยการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดวัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอน รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ทางโรงเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ประการสำคัญสถานศึกษาต้องจัดการศึกษาให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ - สังคม และสติปัญญาตามศักยภาพ เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองเหมาะสมกับสภาพวัย สามารถคิด แก้ปัญหาใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้เหมาะสม ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ได้ดี

เช่นเดียวกันกับ ทรรศิต ร่วมจิต (2541, หน้า 23-25) ได้ศึกษาถึงการจัดการศึกษาตามหลักการประสบการณ์ที่มุ่งเน้นหลัก 3 ประการคือ (1) เสริมสร้างพัฒนาการเพื่อวางรากฐานที่ดีให้แก่เด็ก (2) ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ และ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และ (3) พัฒนาทักษะพื้นฐานเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

เด็กที่เรียนมาแบบเตรียมความพร้อมในชั้นอนุบาล ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นหลักทางวิชาการ แต่เด็กสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากถูกปลูกฝังให้รักการเรียนรู้ มีความสุขที่ได้มาโรงเรียน ได้ทำกิจกรรม เมื่อขึ้นชั้นประถม ความรู้ที่คั่นนั้นย่อมติดตัวไป ทำให้เด็กตั้งใจเรียน รักการเรียนรู้ เขาจึงเรียนได้ดี และเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ทันกับเด็กคนอื่น ๆ ที่เรียนมาแต่หลักวิชาการ สิ่งที่น่าทึ่งกว่า คือเด็กจะเรียนในชั้นสูง ๆ ต่อไป ด้วยความเต็มใจของเด็กเอง อันนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้กิจกรรมนันทนาการเข้ามามีบทบาทในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยก่อนเข้าเรียน โดยเฉพาะทางสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง ซึ่งทำให้รู้จักธรรมชาติ ความต้องการ พัฒนาการที่เหมาะสมในด้านต่าง ๆ จึงควรให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ประชุม ประสานงานให้เกิดความสัมพันธกัน

2. จากการศึกษาพบว่าเด็กจะมีพัฒนาการสูง คือ เมื่อมีการนำกิจกรรมนันทนาการเข้ามามีบทบาทในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์จะเห็นว่าการใช้กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เด็กจะเกิดความสนุกสนาน ดังนั้นครูควรคัดเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย เลือกให้ตรงตามความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของเด็ก เด็กจะรู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนาน ไปด้วยการทำกิจกรรม พร้อมกันนั้นเด็กจะเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ผ่านการใช้ประสาท

สัมพัทธ์ทั้ง 5 เด็กได้พัฒนาความคิดโดยอิสระ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เกิดการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็นความรู้ที่ยั่งยืน รวมถึงต้องมีการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อหาแนวทางจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กต่อไป

3. สถานศึกษาจัดสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากวัย และประสบการณ์ของเด็ก และจัดสถานที่ให้เหมาะสม สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กทั้งภายใน ภายนอก ห้องเรียน จัดสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประเมินผลเพื่อพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก

4. ผู้ปกครองควรจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้าน นอกบ้าน เพื่อเสริมสร้างให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว การพาไปทัศนศึกษา การคัดเลือกสื่อ ของเล่นที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดี

5. สถานศึกษา และทางบ้านต้องร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูล ข่าวสาร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางร่วมกันในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยพบว่าการใช้กิจกรรมในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ในเด็กวัยก่อนเข้าเรียน ส่งผลให้เด็กเกิดการเสริมสร้างพัฒนาการ อีกทั้งยังสนองความต้องการ ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะพื้นฐาน ในอันที่จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จในชีวิตตามช่วงวัย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษาวิจัยในประเด็นอันที่เกี่ยวข้องต่อไป เช่น

1. การใช้หลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมสำหรับครูอนุบาล
2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยก่อนเข้าเรียน
3. แนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ภายในครอบครัว สำหรับเด็กวัยก่อนเข้าเรียน
4. รูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยก่อนเข้าเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา
5. เทคนิคการจัดกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กวัยก่อนเข้าเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมในระดับชั้นประถมศึกษา